

અશમે નરગીસ

કિં

રંગીલા જોગી.

ઉર્દુ અખાન ગુજરાતી હરફોંમે
બએહતીમામ.

મીર હાદીદુલ્લેન ખમલીશર, નં. ૧૪.
બાબુલા ટેક કમાલખાન ખીલ્ડીંગ મુખર્મી નં. ૬

૩૩૩૩૩૩૩૩૩૩૩૩૩૩

યે કીતાબ : અસ્ટર છે.

હાંમે કરમયાશ.

૩૩૩૩૩૩૩૩૩૩૩૩૩૩

માશાઅલ્લાહ બુકસાલ,
૫૩૦ કેપર સ્ટ્રીટ મુખર્મી નં. ૬

૩૩૩૩૩૩૩૩૩૩૩૩૩૩

પહેલીબાર

નકલ ૧૦૦૦

સને ૧૯૧૯.

કો. રૂ. ૦-૦-૦

યશમે નરગીસ

ઉર્દૂ

રંગીલા જોગી

કવ્યાલી.

જોગીકા યરન હમને લીયા ચારકી ખાતીર
મસજીદમેં બને મુલ્કાં તો મંદરમેં પુજારી
દરગાહમેં સફળતા નશીં બનકે ગુજારી
હર નગરીમેં દુલ્હા કીયા બનબનકે ભીખારી
કયા કયા ન કીયા મેંને દીલે ઝારકી ખાતીર
જોગીકા યરન હમને લીયા ચારકી ખાતીર
પંડતબી જદરદાંબી સીયાનેબી જુલાએ
સૈયારા સનાશોંકા દીન અપનેબી દીખાએ
હર આમીલો કામીલસે વઝીફાબી પગાએ
હરએક જતન કરચુકા હસ ચારકી ખાતીર
જોગીકા યરન હમને લીયા ચારકી ખાતીર
નાકુસમેં પાયા ન હસે આંગે અઝામેં
મસજીદમેં મીલ્યા વો ન હમે કુએ પુતામેં
કાઝામેં નીશાં ઉરકા ન કાશકે મકામેં
હર હર મેં શીરા મેરે ખરીદારકી ખાતીર
જોગીકા યરન હમને લીયા ચારકી ખાતીર
મજનુસા શીરા કરતા હું દીવાનામેં બનબન
હસ અતીશે દુરીસે પ્રકા જતા હય તનમન
હસ છુતકી મોહબ્બતમેં બના શકલે ખીરેહમન
મોજુદ રંગે હેં મેરી જુનારકી ખાતીર
જોગીકા યરન હમને લીયા ચારકી ખાતીર
રેહમતમેં નહિં ચાહીએ દીલદાર કીનારા

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૫૮-૭ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ . મહાપ્રે ૧૨૦/૧૨૫

વિષય ટ, ૩૬૮ : ૬

આખીરકો તો આશીક હું મેં અમ જાન તુમહારા
લીલાહ યુજહા આતીશે હીજરાંકા શારા
એ સયન હુવા જતા હું દીદારકી ખાતીર
જોગીકા જરન હમને લિયા ચારકી ખાતીર

ગઝલ નં ૨

ન લટકો ખીજકીયોમેં ગીર પજોગી બેઠ કર દેખો;
ધશારા મેંબી કરતા હું ઝરા મેરી તરફ દેખો
કીસી કમસીનપે નાહક તુમ અપની જાન ખોતે હો;
ઝરાસા દેદો દીલ મુઝકો તો શીર મેરા જીગર દેખો,
મુઝે માલુમ હે તુમ ગીર પજોગી આજકલ પરમુ;
ઝરા નાઝુક બદન પતલી કમર કુછ ગોર કર દેખો,
કીસી ગોરે બદનકો દેખકે તુમ હો ગઘ શબ્દહા;
હે કીસકી ધનિતેઝારી મેરી જાં મેરી તરફ દેખો,

ગઝલ નં ૩

જ્યો મુઝકી શબ્દે વસલ દીલ લગી હોગી;
યો હંસને હોંગે હયા ઉનકો કોસતી હોગી,
ખુદાઈબી ખુતે કાશીર અગર તેરી હોગી;
ખતા માફ ન બનદેસે બંદગી હોગી,
મેં ક્યા ખતાઉં કે સીને પે ક્યા ઉભાર આયા;
જવાની આપકો તાલીમકો ઉડી હોગી,
બરાબના હોંકે ચક્ષીયું ગલે પે તેગ ઉનરી;
રજે ગીસોબી હયાદાર કર ગઘ હોગી.
યહાં હસીનોસે હે ધનિતેનાખ ઝાહેદકા;
મીલી નાહુરે વહાંબી તો દીલ લગી હોગી,
ખુરાખ્યાં મેરી હોતી થીં મેં જો આ પહોંચા;
ઉદસે જોલે બળી ધસકી જીનદગી હોગી,
ઉભરકે કહતે હું જોખન અમીર મોહરમસે;
ધુપે છુપે નહીં અબ તો ખુલી ખુલી હોગી.

કબ્રાલી નં ૪

કુછ ખાત મેરે મુલસે નીકલને નહીં દેતે;
મેં શમએ સહર હું મુઝે જલને નહીં દેતે.
દાગીઓસે બનાયા હે મુઝે શમએ શબીસતાં;

કયા મમ હે અગર કુલને કલને નહીં દેતે,
 લખરેજ હે દીલ જોશે ઇત અસ્લાહસે લેકીન;
 ઇસ કુઝેસે દરીયાકો ઉખલને નહીં દેતે
 કાફીર નહીં કરતે હેં મુસલમાન નહીં રખને;
 એક રાહપે વો મુઝકો તો ચલને નહીં દેતે.

ગઝલ નં ૦ ૫

ઇશકમેં આઠર તેરે અંગુ અઝમસકે ગમ ખાતે હેં હમ;
 દીલ લગાકર તુઝસે પ્યારી અખતો પછતાતે હેં હમ.
 કયુ ખદા રહેતા હે મુઝસે કયા ખતા મુઝસે હુઝ;
 સચ ખતા કયા માંજરાહે અખતો ધખરાતે હેં હમ.
 છોડકર દોનો જલ્લાંકો મીસલે મજનુ' હો ગઝમે;
 અખ ગદા હેં તેરે દરકે તેરે કહેવાતે હેં હમ
 સાગીર દીલકો મઝમે વહુદતસે તુને ભર દીયા;
 ચાહે ખોલો યા ન ખોલો અખ તો ચીલાતે હેં હમ.
 ગરજ ખાદીમકી ચેહી હે ઉસકો સુનના હે ઝરર;
 હઝરત શાહ સફી તેરે હી કહેવાતે હેં હમ.

ગઝલ નં ૦ ૬

ફદમેં ગેરુકે હે યા કુચ એ કાતીલમેં હે;
 કીસસે પુછેં યુસુફ દીલ કોનસી મન ઝીલમેં હે.
 ખતરા ખતરા ખુન નાહકકા હે મહેશર આફરી;
 એક હંગામાસા બરપા કુચએ કાતીલમેં હે.
 જુસકા જલવા દેખકર મુસા ગીરે થે તોર પર;
 વો ઉદુએ હોશમોહરી જલખગા ગાહ દીલમેં હે.
 એક તો દીલખું પરેશાન થા ખીયાલે ઝુલ્ફમેં;
 ઝખ્તકા પાખંદ હોકર ઝોર ભી મુશકીલમેં હે.
 હશર હો યા તુર હો યા દીલ હો આશકકા ખસર;
 જુલવહ આરા વો ઉદુએ હોશપર મનઝીલમેં હે.

ગઝલ નં ૦ ૭

સમજ લીયા હે મુઝે મારને ગદા અપના;
 અજબ નહિકે જો બર આમે મુદ્દુ આ અપના.
 લગકે સીનેસે કલ ઇસ સનમકો પ્યાર કીયા;
 ખુદાકા શુક હે બર આમા મુદ્દુ આ અપના.

ખુદા વો હોગએ આગેશસે છુગા કર હાથ;
 લો બનતે બનતે મુકદ્દર ખીગળ ગયા અપના.
 સહરકો શામકા કીસ્સા જો ઉનકો યાદ આયા;
 હયાસે પરદેમે મહેરા છુપા લીયા અપના.
 ખુલા હે રાઝે મોહખ્યત તો ક્યું હો મુઝસે ખદા;
 ખ્યાલ તો કરો દીલમે કુસુર કયા અપના.
 ઝમાના ઇશકમે ખેઝાર હે તો કુછ નહીં ગમ;
 કરેગા કયા કોઈ રાઝી હે ગર ખુદા અપના.
 હઝારોં નામકે હે દોસ્ત યુ તો અય એહસાન;
 મીલે જો દીલસે ઉસે જાનો આજના અપના.

ગઝલ નં ૮

શોખ્યાંકા લીયે અનદાઝ હીજાખ આા હે;
 કહર હાનેકા હસીનોંકા શખાખ આતા હે.
 મુહ છુપા દામને મહશરમે અખાખિ મહેરે કુલ્ક;
 કોઈ ઉલટે હુએ ચહેરેસે નીકાખ આતા હે.
 એક મુદદત હુઈ છોળે હુએ નાસેહ લેકાન;
 દીલ તળપ જાતા હે જામ નામ શરાખ આતા હે.
 અંબી કમસિન હો નહીં જાનતે હો ખુદ ખીની;
 રૂખ બદલ જાતા હે જુસ વખત શખાખ આતા હે.
 કાખીલે રશક હે તકદીરે જુલેકા યુસુફ;
 જાગ ઉઠતી હે વો જુસદમ ઉસે ખવાખ આતા હે.
 બઝમવાલે જાગર વો દીલસે ખતરદાર રહે;
 કોઈ ઉઠલાતા હુવા મસને શખાખ આતા હે.
 દેખીએ ઉસ ખુતસે હો ઓર ક્યુંકર હો;
 દાદ ખવાહીકા સખી રાઝ હીસાખ આતા હે.

ગઝલ નં ૯

અખ લગકપન છોળ દે અદદે શખાખ આનેકા હે;
 હશર તક જુસસે ન ચુકાગે વો ખવાખ આનેકા હે.
 તર પસીનેમે હે ઉનકી મોહરીમ આખે રવાં;
 ઉન હુખાખોંકી કટોરીમે ચુલાખ આનેકા હે.
 બીમતી જાતી હે અખ નામે ખુદા ઉનકી મસીન;
 જોશકા અનદાઝ હે ફસલે શખાખ આનેકા હે.

કસ પતેસે દુઝીયા કસીદ મેરે દીલદાર કો;
ચક્ષમે મીમુ ચાલ મનવાલી શખાળ આનંદો હે.
યાલ કહેલી હે કે કસીદ રાહમે ખારા ગયા;
આસ કહેલી હે નદિ અતકા જવાળ આનંદો હે.
દેત કરનેમે મેરે કયુ દેર કરતે હો અઝીઝ;
ચાં ફરીશતા કબરમે લેને લીસાળ આનંદો હે.

ગઝલ નં ૧૦

જનમે ઝમરદીકા હે દોર અનખુમનમે;
તાઉસ નાયતા હે કીસ શોખમે ચમનમે.
અમર બહાર પુરસે ખાલે જો બાલ સરકો;
અતરે ટપક ટપકકે મોતી અને લગનમે.
માયેમે ચાંદનીકી રખી જો માલ જખીનમે;
હરકત હાલ દુઝકો ચાંદ આ ગયા ગહનમે.
ખુલવાલ ફરદ કીસને દોળા લાહુ કીધરકો;
લયલા સમા રહી હે મજનુ દે તનખદનમે.

ગઝલ નં ૧૧

કીયામતમે મુજર યા રખ જો સુએ હોઝે કાસર હો;
મએ તોહીદકે કસીમે દોરે સાગીર હો.
સીવા નેપે જીમદમ જુલવાગર ખુરશીદે મહશર હો;
ગુનેહગારોકે સર પર જીલ્લે દામાને પયમખર હો.
દીલે આરામે જુલેખાકા લક્ષા કયા ઉસસે નીસખત હે,
જો ફખરે યુસુફે દેનયાં હો જો મહબુમે દાવર હો.
દેખા દે યા ખુદા રોઝા રસુલુલ્લાહકા મુજકો;
મેરી ચક્ષમે તમના હો તેરે મહબખુકા ધર હો.
કબી સાહબ મદીનેકો ચલો હોદુસ્તાં છોળા;
યહાં જેઠે હુએ મોહક પરેશાં આર શશદર હો.

ગઝલ નં ૧૨

જુલફે શખગુસે જોવો આરીઝે કોળા નીકલે;
અરની કહેતે હુએ કબરસે મુસા નીકલે.
મારસે દીલકી ઠેરી હે ખ્યામલકે રોઝ,
જલદ હો હશર કહો દીલકી તમના નીકલે.
મેં વો મજનુ હું જો એક આહકા નોઅરા ખાદ;

ઠોકરે ખાતી હુમ કપરસે લયલા નીકલે.
આદમી પહેલે મોહખ્યાનમે ખીગલે તો બને.
જમ મીલે ખાકમે દાના તો શયુદ્ધ નીકલે.
અય સનમ હું નીકલેજે તુએ લાખોમે
મજમએ હસરમે હમ બી જો કહો આ નીકલે.
હમને બી ખોલી હે અય ધરક વો મોહખ્યાતકી દુકાન;
યા ખુદા કોઈ ખરીદાર ધર આ નીકલે.

ગઝલ નં ૧૩

હજરમે ચુટકીયાં લેતે હે વો દીવકો મસલતે હે;
જો કુછ કહીએ તો કહેતે હે મેરે અરમાં નીકલતે હો.
જહાં મોસે મીલે શીર વસ્ત્રકે અરમાં નીકલતે હે;
અજબ યે પુલ હે જમ તોળતા હું ફલ નીકલતે હે.
ખતા ખેરાક હુમ અચ્છા ન મોજે દીવ ખુપાઉંગા;
યે આંસુ ધસકદર કયું ગરમ હો હો કર નીકલતે હે.
હમીને દેકે દીલ ચાલે સીખાઈ દીલરખાઈકી:
ખુદાકી શાન અય યે ખુત હમીસે ચાલ ચલતે હે.
જહાં હો મસ્ત ખેડે હું વહાં હે ઝીકર ઉન આંખોકા;
બલાકે જમ હે યે બી કે હર મહેશીલમે ચલતે હે.
અજબ કયા હે નીકલ જાયે જો હમ ખનજરકી ચાલોં પર;
કુછ અનદાઝ ધસમેં તેરે ખાંકપનકે બી નીકલતે હે.
જલીલ ઈનસાન કરતહિ હઝારોં ખાહશે લેકીન:
નીકલતેકે જો હોતે હે વોહી અરમાં નીકલતે હે.

ભલાઈકા ખદલા.

ગઝલ નં ૧૪

ઝરા તું સોચ અય ગારીલ
કે હમકા કયા ઠીકાણું હે
નીકલ જમ જાન મઈ તનસે તો સખ અપના ખીગાનાં હે
સુનો અય જાને મન તુમકો યહાંસે કુચ કરના હે.
રહો તુમ યાદ હકમે જખતલક યહાં આખેદાના હે
અરે ગારીલ તું મુંબુલા હે ઇસ દુનિયાકી લાલુચમે
સફર મુલકે અહમ આખીર તુએ દર પેશ જાના હે
પડે શા તેહો ચહલતમેં ઝરા ઠીકર આખ તો ખોલો

हुवा हे शाम छि भेडा मुसाहीर बरका नना हे
 पुता पुछे गाज्ज तुमसे तो क्या बाया आलीमसे
 दीया जे छि आर दोला तो क्या तोडा कमाया हे
 लगारेह याद छकमे अंगर अपनी शहा याहे
 न वे संग कुछ हुरगीश यही सय छि नना हे

कव्वाली नं० १५

हजरमें छस यादसे आय वो उठ्लाते हुये
 होतने सय छि उठके भागे ठाकरे आते हुये.
 नाऊसे यलते हुये शोप्पीसे छतराने हुये;
 तीरबी आया तो मेरे दीवडा नण पाते हुये.
 आपकी आरी हया पामाल होकर रह मर;
 आर यदीये नाऊसे जेयनये छतराते हुवे.
 क्युं न जीये रश्क कियेमें दीव आडका;
 लाय में शानोंका हेजुं जुद्ध सुलजाते हुवे.
 रात हम बी डार्छ ननां का यले कीस शानसे;
 दरदो गम हमराह नाले शमा दीपलाताते हुये.
 नवे मने सहके तुमारी शोप्प्यों पर ननो दील;
 कीर छसी अनडाऊसे आ नव उठ्लाते हुवे.
 क्युं न दाकुं मुंछ कइनसे में सरापा नुरम हु;
 शरम आती हे जुहाके सामने नते हुये.

कव्वाली नं० १६

हसते नाऊकसे वहां अनजर नीकल कर रेह गया;
 आन मुशतकि शहाहत हाथ भलकर रेह गया.
 हईवाले कुछ पणते हे पराछ आगमें;
 लु जे उडी शमे से परवाना नलकर रेह गया.
 दण्डकर मतवाली आंखे पाह उठते ही नही;
 बारहा सागीर बी छस मेहशीलमें यलकर रेह गया.
 दीवडा नादानी जे वो उलजा ज्वाले यारसे;
 अयसी सुटकी ली के पहेलुमें उछल कर रेह गया.
 कुछ न नना हमने कम यमकी तेरी पुरके नभाब;
 छस कहर ननके दीव पहेलुमें उछल कर रेह गया.
 ओक तो सुरत गजल उस पर गज्ज जेशे श्याय;

લેકીન જો જામી પહુંચે તો આપાં ન જાએમ
 બસ દેજે ફૂંક આહસે દોનો દીલોજીગર
 આંખોસે ખૂન હમસે રૂલાયા ન જાએમ
 હય તરે અખતીયારમેં લે લે જો ચાહે જાન
 પર ઉસ સનમકા ધ્યાન ખુદાયા ન જાએમ
 કયા ફીલ ટોલતે હો જો તુમ હમસે ઉઠ ગયે
 પહેલુમે ફીલ ટોલસે પાયા ન મળાએમ
 કયા જાને કહસી જુપે બનેગી તરે બગેર
 જાંસે અજીજ જહેરબી ખાયાન જાએમ
 તર હોગા ખુનસે દામને નહાદ બે વફા
 ખીસુમીલસે યું ગલા તોં કટાયા ન જાએમ.

ગજલ

શર્મ હૈ આંખમે પરદેશે નીકલતે કયું કર
 ન સહી શર્મ નીજ કતસે વોહ ચલતે કયું કર
 ન નીજકત સહી મેં મેં હદી વોહ લગાએ હોંઝે
 આતશીં પાસે દીલે જાનકુ મવતે કયું કર
 નસહી મેંહદી કીસી ગૈરસે વામદા હોંઝા
 સાદે કુલ કૌલ હૈં વાએદો કુબલેતે કયું કર
 ન સહી વાએદા લટેશાને પૈંછુટી હોંઝી
 બોજ લેકર જો વોહ ચલતે તો સંબલતે કયું કર
 ન સહી બોજ વોહ જુલફાંકુ બનાતે હોંઝે
 કંગી ચોટીકે વોહ પાંચોસે નીકલતે કયું કર
 જો ફરજંદ જો નીકલતીમી વોહ દાનામસે
 મુંગ છાતીપે રકીબોંકી વોહ દલતે હોંઝે

ગજલ નાતીઆ

રખે તાપાંસે યુરકા ઉડાદો જરા યા નખી મુસ્તુશ
 યા નખી મુસ્તુશ
 મુઝે શાકે જીઆત હૈ હવસે સીવા યા નખી મુસ્તુશ
 યા નખી મુસ્તુશ
 પહેલે આપ હીસે જલબા તુમાઝ હુઝ પીછે પૈદા ચેહ
 સારી ખુદાઈ હુઝ
 કહાઃ આંપ ન હોતે તો કુછબી ન થા યા નખી મુસ્તુશ

યા નખી મુસ્તુફા
 જમં આતા હે ચીરં ગરીબાકો મેં છોડ બસ્તીકુ
 જાગી ખીયા બાક મેં
 મેરે સરમે મદીનેકા સૌદા હુઆ યા નખી મુસ્તુફા
 યા નખી મુસ્તુફા
 તુવ હોં શાહે જામમ સુલતાં આજમ હુવાખાખ
 નખુવુતકા તુમપે ખતમ
 તેરી શાનમેં હે લવલા કલમાં યા નખી મુસ્તુફા
 યા નખી મુસ્તુફા
 સરપે ખુરશીદ મેહશ્વરહે આયા હુવા જલાલીકુ હય
 પ્યાસ બે ધનિતેહા
 હો કરચસે ઉસે જામે કોસર આતા યા નખી મુસ્તુફા
 યા નખી મુસ્તુફા

ગજલ સીકંદર.

યા પંજતન અયાના જખ જાન તનસે નીકલે
 નીકલે તો યા મોહમદ કેહકર દહનસે નીકલે
 આવેગા મેરા પ્યારા પાજેગી ધનકી મુરલી
 જખ વોહ મેરા સાંવરીયા જોખન કે ખનસે નીકલે
 મેરે મરીજ દીલકી જીમીદ વય તો ચેહ હય
 જાનુપે ઉસકો સરહો ઐર જાન તનસે નીકલે
 જખ જાનો ફરલ શૈલ હય કહીયો ગુલાંસે જાકર
 હમકો તો હો ગયેં હંય ગરસોં ચમનસ નીકલે
 નીકલે જનાજા મેરા જખયાર ફી ગલાસ
 તો કલમ એ શાહાદન રુખકે દહનસે નીકલે.
 કયા વાયાયા સીકંદર દુનીયાસે લે ગયા કયા
 યે દોનો હાથ ખાલી બાહેર દહનસે નીકલ,

ગજલ કબાલી

ચેહ કયસે બાલ ખીખરે હંય છોહ મુસ્ત કયું બની મમકી.
 તુમ્હારે દુસ્મનોં કુ કયા પડી હય મેરે માતકી
 મજા ઇસમેંહી આતા હૈ નમક છીડકો નમક છીડકો
 કસમ લેલો નહી આદત મેરે જખમોંકો મરમ હકી.

શીકાયત કીસસે કીજીએ હાથ ક્યા કિલટા જમાના હૈ
 ખદાયા ખ્યાર જળ હમને મોહવત આપને કમ કીધ
 ન મીલીયેગા ન મીલીયેગા કોઇ હમ મરન જાએમે
 ખુદાકા શુક હય પહેલે મોહવત આપને કમકાંધ
 ખુદા જાને તુમહેલી રહેમ આતા હય ગરીબોપર
 પસે પરદાબી તો મોહવત નહી મીલતી કોઇ દમકી
 કહાં જાના હય થમ થમ કર ચલો અએસીબી ક્યા જલદી
 ખુદા રખે તુમહી તુમહો નજર પડતી હય આલમકી

ગજલ ૬૦વાલી

ખુદા રાજ અનલ હકકો વોહી ખોલ રહા હૈ
 મનસુર કે પરદેમે ખુદા ખોલ રહા હૈ
 પઠ પડકે જીસે જુદામે જાતે હૈ મુસલમાં
 કલમાં તેરે ફીરદોસ કે દર ખોલ રહા હૈ
 દન દારે શહીદ આપકા એક ગૈહરે ચકતા
 કિમમતકે ગુનાહ મોતીયોમે તોલ રહા હૈ
 જાતકે મકાનો મે રહેગી તેરી ઉમત
 ખુદા હોકે મોહમદસે ખુદા ખો રહા હૈ
 જામ મંદ હૈ એહમદ કાબી ક્યા નામ હૈ શીરી
 ચેહ મીમતો મીશરીકી ડલી ધોલ રહા હૈ
 જામ દુસ્તકા સૈદા હુવા ખાજરે અજલમે
 યુસુફકે બી કીમતસે વોહ અનમોલ રહા હૈ

ગજલ અખતર.

મેરે શેનેપે કહા અએસી મુસીબત ક્યા હય
 લેકીન હસને ચેહ ન પુછા તેરી હસરત ક્યા હય
 ન પડે સરપે જો જલ્લીમ કે વોહ આફત ક્યા હય
 જો ન મજલુમ પે નાજલ હો વોહ રહેમત ક્યા હય
 યુંતો હર શકલમે હર ચીજમે હય રંગ ઉસકા
 પર ચેહ માલુમ નહી અસ્લમે ઉફકત ક્યા હય
 આઈના રૂબોસે તો ઇતના કુદરત અય શેખ
 ફીર ચેહ દાવા કે સફા અપની તખીયત ક્યા હય
 જીતને ખોસે દીયે ઉતનેહી બરાબર લોલો
 દેઠ લેના હય અજી ઇસમે મુરજવત ક્યા હય

બેવફાઓં કી મોહબ્બત કા મૂળ તો ચાખ્યા
અળ કહો હજરતે દીલ દુસરી હસરત કયા હય
હસકી ખરગશીગી જાએગી ન હરગીજ અખતર
ચરખ ગરદુ'કા મમુના હય ચેહ કીસમત કયા હય

ગજલ.

સાંવાલે વરલપર કહેતે હંચ નાહક કયું મેરે સરહો
તુમ્હીકો દીન લગે હૈં કયા તુમ્હી આપેસે બાહેકર હો
ફલક દુસ્મન વોહ ખરગસ્તાય ગાને અપને બેમાને
ઉંડુ સારી ખુદાઇ હો તો ફીર કહીયે તું કયું કર હો
નીકલ જાતી હૈ જાન તનસે વો તનકર જાજ ચેહ કહતે હૈ
નીકલજ સામનેસે હટ મેરે કુચેસે બાહેર હો.
શમે કુરકત ખયાલે યાર હૈયા આહો નાલા હૈ
અજબ ખલ જાનમેં હું કયા કરે અઘાહ કહુ કર હો
ખફા હોકર સવાલ વરલપર કહને લગે મુમયે
ચેહ મુંમકીન હોનહી સકતાં કે તું મેરે ખરાખર હો.
ખુલા લીજયે મદીનેમેં ખુદારા સૈયદે આલમ
કહાં તક હીન્દમેં ચેહ આપકા મુશ્તાક મુંઝતર હો

ગજલ.

દીયા થા દીલ તુમ્હે હમને સમજ કર ચેહ કે
દીલખર હો

ન સમજે ચે કે જલીમ હો કયા મત હો સીતમગર હો
યહી હય આરજુ અપની જો દીજો દીલનો ઐસેકા
કોઇ અછછેસે અછછા હો કોઇ બેહ તરસે બેહે તરહો
સુનાયા હાલ દીલ મયને તો બોલા વોહ ખુતે કાશીર
સુને કમતક કોઇ હસકુ કે જો દક્ષતરકા દક્ષતર હો
નહી મતલબ કીસી શાહો ગદામેં હમકો અચે કામીલ
કોઇ અછછેસે અછછા હો કોઇ બેનહર સે બેહનર હો

ગજલ

આગે તેરે અય માંહેલકા હેચ પરી હય
તસવીર તેરી નુરકે સાંચેમેં ઢલી હય
બારખ હમે નજરા જીગરપર ચેહ લગી હય
નોકે બિજયે યારબી ખરહીકી અની હય.

કરતે નહી વોહ રહેમ તો કુછ મમ નહી હમેકા
અમ જુલમભી કરતે નહી મુશકીલ તો યહી હમ
ગજલ નાતીઆ

આશક હું મય ઉસકા જો રસુલે અરખી હૈ
હર વકત જ્યાં પર મેરે અઘાહ ગની હૈ
મેહબુબે ખુદા ખતમે રસુલ ફરે દો આલમ
મસજુદે મલકતી બત્તએદી મેરા નખી હૈ
મુસ તગની કીયા દર હમે દાગે નખવીને
ખુશ બકત હું કીસ તરાહકી અખ મુજકો કમી હૈ
ને દેખતા હસ સરવ રીલી કદકો યેહ કેહતા
શામશાદે જુના હય કે યેહ સરવે ચમન હી હય
ત ફરત ન હો ક્યું મુઝકો જરો માલસે મુનીમ
હુમે શંહ લવ લાખસે દીલ મેરા ગની હય
દીખલાદો મુઝે કેવે પુર અનવાર શહેદી
હસરત મેરે દીલકી મેરે સરકાર યહી હમ
પડતા હુલા તુરબતસે ઊઠુંકારા સયે હશ
આજુજ યેહ ગજલ નાત નખીએ ને લીખી હય.

ગજલ નાતીઆ

કહી દેશને અય દીલ લખોદનદાને મહેબી
પીશેમાં લાલહો યાકુત હો નીધમ હો ગૈદર હો
હરકે મેં તેરી ખુ હય આર હરકમેં હય તેરા જતવા
ચમેલી હો કે ચંપા હો કે બેન્ના હો કે અખર હો
ખહાર આઘ લખા લખવાદએ શેલ રંગસે સાકા.
સુખાલ હો ખુમ હો શીશા હો સુરાહી આર સાગી મંદા
કહો તો કીસ લિયે કીસમાલ પૈકર કે લિયે જોદર
પરીશાં હાલ હો હૈરાં હો ગમગીં હો મુકદર હો
કભી તો અયશ હે બતહા મેરા સીધા મુકદર હો
તુમ્હારે આસતાને કી જલીસાઇ મયસર હો
ગુનેહમારને ઉમ્મત તા બરોજો હશ યા હજરત
અતા દસ્તે સખાવતસે તુમ્હારે ખમે કૈસર હો
બહકકે શાહ દસ્તે કરબલા મહેશ્વરમે પેશે હકક
બજેરે સાયએ લુફો કરમ યા શાહ ખહર હો

ગઝલ

જો આંખે હો તો ખુલ્લ ખેલો હસો ખેલો ચલે જના
અબી દીન ખેલને કે હંચ અબી ઉકતી જવાની હ
સારાપા તેરી સુસ્તકી ખીચે અચ અચના રૂઝુ કર
હધર ખે હજલ શશદર હધર હેરન મે માની હય
શખે કુરકત બલા દેખે તો રૂઝુ કર કટ નહી સકતી
કીસી કે હાજમે અખ જ નહી દેનેકી ઠાની હંચ
જહાંમે કૈસ ઝોર ફરહાદ કે કીસે સુને હોંગે
જો સચ પુછો તો ચેહ મજહૂર આપની કાદાની હય
સુનાતા હુકેજો અપના દે દીલ ઉનકો શખે વસલત
તો જુજ લાકર વોહ કદતે હે કે ચેત જુટી કહાની હય
મિલા કયા ચખ્ખા કીજાયે ચેહ અપની અપની કીસમનાંદે
હમે રહે જુદાઇ ઝોર ઉદ્દ શાદ માની હય
અતીરો દાગોઠ માલીમ જાકયે ઉસ્તાદ ઇશ હંદ કે
કલીમ અખ આદ ઉનકે મુંહ ચીડાના શૈર જવાની દે

ગઝલ નાતીઆ-

કુછ જખ સુરસે પૈદા રસુલ અઅબ્લાહ કી સુરત
નજરસે ગિર મમ આલમ કે મેહરો માહકી સુરત
વોહ આખર દોનો આંખે સ્વાદ દંદો સીનયાંરી દે
તેરી સુરતમે પૈદા હય કલામ અલ્લાહ કી સુરત
જહૂરે હુસ્ન પાકે સરવેર આલમ હુવા જસદમ
કુછ મીટી જમાલે શાહેદે દીલ ખ્યાહકી સુરત
હુવા મુશતામ સાને આપ ઉસકે હુસ્ન જે બાકા
અજબથી દીલ રંગા ઉસ રશકે મેહયો માહકી સુરત
ખ્યાલ આતા હે જસદમ ચેહ રહે પુરનુર લગરતકા
મેરી આંખોં કે હીર જતી હ નુર અલ્લાહકી સુરત
રિખાતા જલ્દ સુરત મુજકો આપની ચા રસુલ અઅબ્લાહ
મિલે જખ ખાગમે ઇસ આશીકે જાંઠાહકી સુરત.
હુવા હે બારમાહે ખાલીકે અકબરમે અચ અચસન
કે દેખુ સરવેર જાનહકી દરગાહ કી સુરત

ગજલ કબાલી.

ખે ચેત કર રહી હે દીલકો અદાય ખ્યાલ

આંખોને ખસ રહી હે જખસે લકાય ખવાળ
 સુધી બનાકે રખ્યે યા રીન્દ મસ્ત કરે
 હર હાલમે હું રાજી ને હે રંગએ ખવાળ
 જલવા દીખા કે હમકો મહોજી કર દીયા હે
 જાંહે શીદીએ ખવાળ તન હય શીદાએ ખવાળ
 હોતા હે જોકે દુના હાલતમે ચીશ્તીયોંકો
 જીસ વખત મસ્ત હોકર કહેતે હે હાય ખવાળ.
 હરવખત દેખતા હું તથ ખીહી કે તમાશે
 જખસે સમાં ગઈ હે દીલમે જખ્યાએ ખવાળ
 સૈરે કો શુદમાના હાસી લહા બે ખુદામે
 આશીકો વખ મરતી જખ હો રનાએ ખવાળ
 ચુશુરને બાદશાહી પાછ ચુલગ દોકર
 જખ મિલતી હે ખુદાજ ને હો મદાએ ખવાળ

ગજલ બીસમીલ

આશીકે બદનમકો પરવાએ નંગો નામ કયા
 આપજો નાકામ હો કિસકો કીસીસે કામ કયા,
 બરમે જખ દીલબર નહો કીસ તરાહ દીલબરમે રહે
 જખ નહો આરામે દીલ તો પાએ દીલ આરામ કયા
 પખતેદાએ ધસ્કમે હમતો ગએ જાંસે ગુજર
 ધન્ટેદાએ ધસ્કમે હો દેખીએ અંજાય કયા
 જોકે બીસમીલ શેખ તાહે જુદો રૂએ ચારકે
 વોહ સમજતેબી નહી હે કુદ કયા ધસ્લામ કયા

ગજલ

કીસીકે જલવેકા જલવા દીખાએ દેતે હે
 કે એક તાળ ગજલ હમ સુનાએ દેતે હે
 કુછ ઐસી બાત ઉન્હે હમ સુનાએ દેતે હે
 કે જીસકો સુનતેહી વોહ મુશકે રાહે દેતે હે
 ઉમ્મીદ હે કે બર આએગી અબમેરી ઉમ્મીદ
 કે બાદ બાતપે વોહ મુસ કરા હે દેતે હે
 સવાલ બોસેકે ઉત ખુતને મુંહ બનાકે કહા
 અબી મઝા તુઝે ધસકા ચખાએ દેતે હે
 કરીબ બી હય વોહ કાહાર બી હય અવહેરી
 સુનાએ દેતે હે તુજકો જતાએ દેતે હે

ગજલહી સુનેકા જળ તુમકો સૌદ હે વહેશી
પુરા બલા જો લિખા હે સુનાએ દેતેં દે

: ગજલ

આજ સૌદાષ તેરે સુએ ખીંચાળા કાતીલ
ચાક કરતે હુવે જાતેં હે ગરીબાં કાતીલ
દીલમેં નશતર તેરી મિજગાં કે અલગ ચુબતે હે
ઔર પાકિમેં અલગ ખારે મુગીલાં કાતીલ
શીખમે ફેર દે ખંજર કો મેરી મરદનપર
કતલ કરનેસે નહો મેરે હીરાંસા કાતીલ
પુછતા હય હૈ યહાં ઇશકમેં મજહબ મેરા
મેંન હીન્દુ ન યહુદી ન મુસલમાં કાતીલ
આગષ્ટ ફરસે ખીજાં દુર હુવા માસમે ગુલ
એક હાલતપે નહી રંગે ગુલીસ્તાં કાતીલ
ચાલકો ભુલ ગમ કબકે દરીબી અપની
સહન ગુલશનમેં હુવા જળકે ખીરામાં કાતીલ
એક દીન દેખીધી તેરે લખે રંગીકી બહાર
શર્મસે છોડ મયા લાલ બદકશાં કાતીલ
મંચ હું મેદાને મોહબ્બત કો દીલાવર હામીદ
કયા દીખાતા હૈ મુઝે ખંજરે પુરાં કાતીલ

ગજલ

ખજર ઉમ્મતકી મહેશ્વરમેં હખીએ કીખરીયાં લેએંગે
ખતાએં સખ ગુનેહ ગારોંકી હકસે બક્ષવા લેએંગે
જળ ગંધારા ઉભર કર જોખતોને તેરે અપ જલીમ
નયા માલુમ ચેહ દોનો ઉચકકે દીલ ઉડા લેએંગે
જો રોજ આનેકો કહેતેં હૈ તો એક દીન આયકી જાએંગે
કહાંતક ઝુટ બોલેંગે વોહ કબતક હમ કુટાલેંગે
જળાંસે કુછતો હો ઇરશાદ હય કીસકી તલખ સંહળ
દીલે પુર આરજુ લેંગે કે જાને ખાવશ લેએંગે
કદમ અપના નહી હટને કાપી છે રાહે ઉદ્દતમેં
પડેગી હમપે જો બિદશાદ હમ ઉસકો ઉડા લેંગે
તરકહી પર હય અપના ઇજતે રાખે દીલશમેં દુરકત
ચહી હાલત રમી તો તંગ આકર જોહર ખાલેંગે

રહીએ રસીયાંકો તુમતો નાહક મુંઢ લગાતે હો
 ગુલે રખસારકે બોસે હમ અય ગુલગુલ બાલે ગે
 મેરે નાલે ચેહ કહતે હય હીલા દેગે જીગર ઉનકા
 ચેહ જાના જાએ દીલકઃ હય કે હમ ઉનકા ખુલાલેગે
 મેરે ભીગડે દુવે સખ કામ ખત જાએગે અયનાસીર
 મેરે મુશકીલ કુશા સારી ખલાંચ સગમે ટાલેંગે
 કલેજ થાંખ લેંગે આકમા પાલેલી અય નાસીર
 તાલ્લીકી યમે કુરકત અગર નાદે જરા લેએંગે

ગઝલ નાતીઆ.

મક્કી જીસ દીલમેં દરેકે હજરતે સાકીએ કૈસર હો
 મેરે અલ્લાહ મુજાંકાબી આગ વોહ કલમે અતહર હો
 મનન જાન હય મનરે સરવરે આલમકે ચાતરશ
 સેરી આંખોં કે પરદે હોં મેરી પલકાં કી ઝાલર હો
 સગે દરગાહ એહમદ હું મુઝે આરેસે કયા મતલબ
 કોઇ અછકેસે અછછા હો કોઇ બેહતરમે એહતર હો
 ન દેખું ખુલ્લકી જાનીખ નજર બર કરલી અયનીસીહ
 જગા થોડીસી કુએ શહમે ગર મુજાંકા મધ્યસર હો
 દોઆ હારીજકી હય ચારખ સફર જીમદમ હો દુનીયાસે
 જ્યાં પર નામ તેરા હો તો નીકળેં ચારે સરવર હો

ગઝલ

બડી તરજુમ હોગી મય કદમેં શેખ સાહબકી
 કે સખ મયખવાર મિલકર આપકી પગડી ઉઝાલેંગે
 નહી હમ વોહ કે બારે માર્ગ ઉલ્લટ આપકી જાએ
 ફરીશ્તોંકે બી આગે કદમેં નામ આપકા લેએંગે
 સીતમ કાસપર કરેંગે મએન ગેજા બાદ મરનેકે
 તો કહેતો હય તુએ ટોકર લગાકર હમ જીલાલેંગે
 યહી દૈલન હય એક બોસા હમે નામે ખુદા દીને
 બલા હોગા ઉન્હીકા જો ગરીબોંકી દુવા વએંગે
 ન જાને દેએંગે ઉલટે પાંઉ હરગીજ અપને મેહમાંકો
 તુમહારા તીર આએગા તો હમ દીલમેં બિલા લેંગે
 યહાં તક આતો જાએ વોહ ચેહ કયા કે હતા હય અય કાસીદ
 ન માનેંગે ચેહ કયા મના લેએંગે મના લેએંગે

ખનાલે એમે ધરાદેક અગર, હજકે રશીક અપના
તો ધર બેડે દખનસે ખુદ બખુદ હજરત ખુલાલેમે

ગજલ

બગલમેં ચાર બોતલમેં શરાબે અર ગવાની હય
ચેહ અપને દીનો ઇમાંકી ખરાખીકી ફનીશાની હય
હુબા બે બહેર કે માનીં અપની જાંદમાની હય
ખરીદો તૌશએ ઉકાયા કે ચહ બાબર ફાની હય
ચહે કૌનો મકાન પૈપંખરે અદલાહ બેશક હય.
શહાદત કે લીએ દાશી કીતામે આસમાની દય.
ચેહ કુદરતકી સનાઇ તેરી તસવીર મેં પાકર
ઠંધર બેહગઃ શશહર હૈ ઉંધર હૈરાન માની હય.
ઐયબમેં ખતકે હમ લોટન કબુતર અબકી બજેમે.
ઠસી પરદેમેં કાસીદ દીલકી બેતાબી દીખાની હય

ગજલ

મનન કરે ફકોર કરે બે નવા કરે
બે લંછ કરે વોહ ચારકી બાંકી અદા કરે
જબરકે દીલ હુખાએ સતાએ જરા કરે
સખ કુચ્છ કરે મગર મેરા કહેના કીયા કરે
આતી હય પહેલે માત કે આતે હૈ પહેલે ચોંહ
દેખે ના કૌન રસમેં અયાદત અદાકરે
આંખેતો દેખનેકી હુંમ હંચ ગુનાહગાર
દિલકી ખતા હય કયા બે મુસીબત સહા કરે.
કુદગત ખુદાકી ઉસકા નજરા નહો નસીબ.
દીલમેં રહા કરે બે નજરમેં શીરા કરે
મુમકીન નહી મલાજ દીલે દર્દ મંદકા
દહેદો તખીમ હોશકી અપને ફવા કરે.
દીલ મંચને દે દીયા અબ બીસે અખતીયાર હય
ચાહે વોહ બે રહે જુદમ કર ચા વફા કરે
કહેના કીસકા એક ચેહ મેરે મજરપર
હેમ ફેર તુએ જલાકે દીખાદે તો કયા કરે

ગજલ નાતીયા

દીલસે બે કાઇ વસક રસુલે ખુદા કરે

અણાહ ઉસકો હાથમે' જનનત આતા વરે
 ચારખ ખયાલ ખાલ દુખે પાક જાહકા.
 પુતલીકી તરાહ દીલમે દીલમે' રહા કરે
 કોઇ ખયાલ બદ ન કરી તેરે પાસ આગે
 તુ અયજ્યા જો જીકરે મહમદ દીવા કરે

ગજલ દાગ

કીસયે કહા કે દાગ વફાદાર મય ગયા
 વોહ હાત મલકે કહે ને' હય કયા નાર મરગયા
 દામે' બહાંએ ઇશક કી વોહ કશમ કરા રહી
 એક એક ફડક ફડકે ગીરફતાર મર ગયા
 આંખે ખુલી હુમ હંચ પસે મર્મ ઇસલિયે
 જાને કોઇ કે તાલીએ દીદાર મર ગયા
 જીસસે કીલા હય આપને એ કરાર જી ગયા
 જીસને સુના હય આપસે મન કરાર ગયા
 કીસ બે કીસીસે દાગને અફસોસ જન દીધ
 પડકર તેરે શીરાક કે અશઆર મર ગયા

શેર

યેહ દુરને દીલ રખા તેરે સીસા કીસકુ મયસર હય
 બશર હો દુર હોઃ જિલ્માં હો યા પે માંહે પૈકરહો
 કીસીકા હાએ હટ જના યેહ કેદ કર વરલમે' સૈરી
 તુમહારી બાત વોહ પુછે જો દન ખાતોંકા ખુગર હો

ગજલ

વક્રમે' સખસે પીછે હો જક્રમે' સખસે બઠકર હો
 અખ ઇસપર ઐર કયા હોવા હય જલીમહો સીતમખર હો
 ઇધર હમ ઇશ્તીયાકે વરલમે બે તાખે મુઝતર હંચ
 ઉધર ઉનકો યેહ સૈદા હય કે હરદમ ગૈરકા ધર હો
 યેહ કયા કહેતે હો દુનીયામે' હસીં હય ઐરબી લાખો
 મેરી નજરોમે તુમહી સખસે અજીજે સખસે બેહતર હો
 તવકા રહેમકી હોબી તો કયા ઐમે બીતમગારસે
 ન દુનીયાકી જીસે પરવા ન ઉકળાકા જીસે ડરહો
 જો દીલમે' હે વોહ કયું મુઝસે સરે મહેશીલ નહીં કહેતે
 શીકાયત કા મજા જખ હય શીકાયત હોતો મુહપર હો

ખુશ થયું માનતે હો તુમ મેરે જલાલ કહેનેસે
 યહી સખ તુમકો કહેતે હેં યહી મશહૂર ખરહો
 જરા હમસેબી કોઇ મુસકરાકર ખાત હો જાએ
 ધનાપતકી નજર એક ઇસ તરફલી ખંદા પરવર હો
 વંદાં શીર હે ચલા હય દીલ જહાં ચેહ સુનના પડતા હય
 મેરી નજરોસે ગુમ હો ચલ મેરી મહે દીલસે બાહેર હો
 ચેહ કયા તુમ ટાલતે સો આજસે કલ, કલસે દરસું પર
 જો મિલના હય તો મિલનેકે લીયે એક દીન મુકરર હો
 મય ખુદ હયરતમેં હું બલુ તુમહે તો કીસ તરાહ બુલુ
 તુમ્હીં હર વખત દીલમેં હો તુમ્હીં હરદમ જખાંપર હો
 વોહ સેરી ઇસ્તેખ્ખાએ વસ્તપર ચેહ હંસકો કહેતેં હંય
 કાસી સુરતલી જો હોની નહો વોહ ખાત કયુંકર હો
 યહી કહે દો ગુજરે કીસ તરાહ વોહ જીંદગી અપની
 કે છસ કમખખત કે ખસમેં ન દીલહી હો ન દીલખરહો
 તુમ્હારે સામને કોઇ ગજલ લીખતો કયા લીખે
 કે અપને સખત કે તુમ અય અજલ એકવી સખુનવર હો

ગજલ

કલક હો રંજ હો ગમ હો અલમહો હાલ અખત રહો
 જા કુછ હોના હય ઉલ્લ તમેં તમેં ખુદા વંદા મુજહીપર હો
 અગર જાને હંય જાએં સુએ કાળા હજરતે જાહેદ
 મેરી તો ચેહ તમન્ન હય મેરા સરહો તેકા દરહો
 જો મંય સીધીલી કહેતા હું તો વેહ ઉલટી સમજતે હંય
 ન દુશ્મનકાલી યારમ ઐસા ખગરસ્તા મુકદ્દ હો
 શીકાયત કયા કઈ ઉતકે નિગાહ કે શીર લેનેકી
 ખતા કયા ઉતકો જખ મેરાહી ખગરસ્તા મુકદ્દર હો
 મુજે મહેશીલમેં અપની દેખકર જુંઝલાકે યુ બોલે
 તુજેહ કીસને ખુલાયા ચતું તુમ આયે જાવ બાહેર હો
 તુમ્હારી આંખ જાદુસે જીઆદા કામ કરતી હંય
 કુસુંગર તો કુસુંગર હેં મગર તુમ ઉસસે ખઠકર હો
 હસીને મેં કીસીકો દીલસે અખગર અખ ન ચાહેગે
 કોઇ અછછેસે અચચા યા કોઇ ખેહતરહો

છગરે પસંદો દેખ પાયા હાથ મલ કર રેહ ગયા.
 અમ વા આગોશ જવાનીસે નીચલતા હે દહા;
 અપને જોળનકી તરફ સાંચમે દસ કર રેહ ગયા.
 ચુલખુલા માથુક કાઠ હાથ આગેગા જલીલ;
 ખુદ જા ખુદ આજ દીલ પહેલુમે મચલકર રેહ ગયા.

ગઝલ નં ૧૭

ખે દાર આમ થે અમ ખાકાર ન રહે હે;
 ખે ઝર તમામ હોકર ઝરદાર આ રહે હે.
 કુછ લોગ લપ લગાએ ખેડે દે સર જા જાનું;
 ખવાગસે માંગકર કુછ મોહતાજ લા રહે હે.
 સકતેમે લોગ કુછ હે આલમ હે ખે ખુદીકા;
 કુછ નઅતકે મઝામીન કબાલ ગા રહે હે.
 તલકીન કર રહે હે કુછ સુપ્રી વ મશાયેખ;
 કુછ વાએઝ સામઝનકો વાએઝ મુના રહે હે.
 ઝાએર તવાફમે હે રોઝે પે શેરકે ખાદીમ,
 આદર ચળા રહે હે સનદલ લગા રહે હે.
 મુએ કલસ કીસીકી આખે ખીચી હુઈ હે,
 રોઝકે સીમત કાઠ ઉગલી ઉડા રહે હે.
 કયા જોહદ વો ઇતિતકા હે કયસી હે પે સખાવત,
 એક નામ ચર ખુદાકે સખ ધર લુટા રહે હે.
 સખ લુટતે હે દોલત જલીસે હમ લપેટ કર,
 અય ફખર દીલકી હસરત અંપની મીટા રહે હે.

ગઝલ નં ૧૮

સનમ ખાનેમે ચંદન કાળેમે કાપુર જલતા હે
 હમારે ખાને એ દીલમે ચીરાગે તુર જલતા હે
 અનલ હકી હકીકત કયા અનલ મહબુબ કે આગે
 યહાં સુલીકે બદલે આગમે મન સુર જલતા હે
 લીલાવત કર સકે કીયા ચશમે દુનીઆ મુસલ ફેરખકી
 ચીરાગે મારફત હદદે નઝરસે દુર જલતા હે
 મેરા કાસાલ મુખહા નૂલલકી અસરાકી નઝીલ હે
 જહાં રીદવાનકે પર જલતે હે આમેદુર જલતા હે
 કલામે ઝારફો સાહબ મદીનેમે ખુલા લીજ
 તપે પુરકતમે પે મરદો સહારનપુર જલતા હે

ગઝલ નં ૧૯

દમે અખીર હેલાઝીમન ઝારા કર લેના
 ખુદાસે કામ પડા હે જોતો ખખર લેના
 ચલાતુ હે તરફે કાખા દેખ અચહાજી
 જો દેખર રાહમે આએ તવાફ કર લેના
 પુકારતે હૈં ચે કુશતે તુમારે મકતલમે
 રહે હે ખેચત હમારી ઝરા ખખર લેના
 મરીઝે ગમકી અયાદતકો જળ્ય હુએ વો સવાર
 કહા કઝા સે કે બડ કર ઝરા ખખર લેના
 ચે તીરે ગમઝેસે કહેતી હે તેગનાઝ ઉસકી
 જો દીલપે કખઝા મેરા હો તો તું ખખર લેના
 હુજુમ હોગા ખોહત જલવાં ગાહે હશરમે યાર
 અગર પોહચ ન સકુ મેં મેરી ખખર લેના
 ન તોડ શામસે અચ દીલ શમે શીરાક મેદમ
 અબી તો રાત હો સારી પડી હેમર લેના
 ગલેસે કતલકે દીન અઝવ અઝવ કહેતા હે
 મેરી તરફસે બીખ નજરકોપે યાર કર લેના
 ચમકકે અખરસે આલમપે ગીર પડી ગેજલી
 ચે કીસને પરદેસે નીકા ઝરા ખખર લેના
 તડપકે મોસે કલેતી નીકલ પડે ન અમીર
 ખોહત જો દરદ ઉથે દીલપે હાથ ધર લેના

ગઝલ નં ૨૦

આ શીક બી હું ખુદ અપના દીવાના બી મેં હું
 શમએ રૂપે જાનાના બી પરવાના બી મેં હું
 ઝાહેદ બી હું પરહેઝ બીરીન્દોસે મોજે હે
 પીતા બી હું ખુદ સાકીયે મેખના બી મેં હું
 વાએઝ બી હું ભેહકી હુધ આંતે બી મેરી હે
 હુશયાર બી નાદા બી દીવાના બી મેં હું
 શમજે તો ભવા ફખર મોજે કીયા કોઇ સમજે
 ઝાહેદ બી હું સુરી બી હું રીન્દાના બી મેં હું

કહેરવા.

અય અરબકે ખસૈયા બુલાના રે,
 તેરી કુરકતમેં ગુજરા ઝમાના રે.
 લેતા હે કોઇ ચુટકી દીલે બે-કરારમેં,
 રૂખસતકે વાસતે હે કોઇ ઘંતેઝારમેં.
 આઓ આઓ તુમ હો રવાના રે—અય અરબકે.
 અરમાને દીદ હે દીલે ઉમ્મીદ-વારમેં,
 હસરત ન-લેકે બઝંગે કુંજે મઝારમેં.
 હોના માયુસ દુન્યાસે જાના રે—અય અરબકે.
 મેહશરમેં સુખ-ર ચલે આઘંગે ગુનેહ-ગાર,
 ગરદનમેં હાર કલમેકે ઓર તાજ નુરદાર.
 સરખે રહમતકા હો શામયાના રે—અય અરબકે.
 મહશરમેં મુસતફાસે કહેગા બે કીશ્મીયા,
 આંશીક થા હમ્દ ખાન વોહ નિઝામી જો આઘકા,
 આતે આતે ઉસેબી લે આના રે—અય અરબકે.

ગઝલ.

જનાબે ગૌસે આઝમ ઇફતે-ખારે અવલીયા તુમ હો,
 વીકારે એનેખારે ઇઝઝો જાહો અસરીયા તુમ હો.
 શહે અદ દો-સરા તુમ હો અઝીઝે મુરતઝા તુમ હો,
 કરીબે મુસતફા તુમ હો કુબુલે કિશ્મીયા તુમ હો.
 મેરે હાદી મેરે હામી મેરે રાહબર મેરે યાવર,
 મેરે વાતી મેરે મવલા મેરે મુશ્કીલ-કુશા તુમ હો.
 ધનાયતસે તુમહારી નેઅમતે કૌનેન મીલતી હે,
 કરમમેં મેહરમેં ખલતાફમેં ફઝલે ખુદા તુમ હો.
 ઝમીસે તા-ફલક શોહરત તુમહારે નામ નામીકી,
 કમાલે અંતકીયા તુમ હો જલાલે અસરીયા તુમ હો.
 હો તુમ મતલુબે રખ્યાની હો તુમ મહબુબે સહ્યાની,
 હો તુમ બે-મિસલો લાસાની અજબ શૌકત-સરા તુમ હો.
 મેરે આઈ-નયે દીલમેં તજલ્લીકા તમાશા હે,
 ફરોગો રૌશની વોહ જલ્વયે રૂપે ઝીયા તુમ હો.

કીતાબોકી

ચક્ષમે નરગીશ	૦-૪-૦	અરબી કાવિયો	૦-૨-૦
બેગીકા જરન	૦-૨-૦	નિઝામી કાવિયો	૦-૨-૦
હસીનોંકી જાન હો	૦-૨-૦	અરબી કાવિયો	૩-૦-૦
દમાન હિ પહેલા	૦-૨-૦	અરબી કાવિયો	૩-૬-૦
.. .. દુસરા	૦-૨-૬	અરબીયન નામદમ	૩-૬-૦
.. .. તીસરા	૦-૨-૦	અરબીયન નામદમ	૦-૧૨-૦
.. .. ચોથા	૦-૨-૦	દારતાને અમીર હમજ	૧-૪-૦
હસીનોંકી નાજ	૦-૨-૬	તોતા કહાની	૦-૬-૦
કડકતા કબાલ	૦-૨-૦	લાલ ગોહર	૦-૨-૦
બહારે જાંકિન	૦-૨-૦	મુનતખિમે નજર	૧-૧૦-૦
ચશમે ખાગ	૦-૨-૦	બીબી મરીયમ	૦-૨-૦
ખજનએ મારફક	૦-૨-૦	રોશનમિયાં શમસદા	૦-૩-૦
એક લાખ કપચકા	૦-૨-૦	શાહેજહાં આદમગી	૦-૨-૦
એક શેર	૦-૨-૦	ઝેતુન મોહમદ હનીફ	૦-૧-૦
ધારે કપાચ	૦-૨-૦	ચહાર દરવેશ	૦-૬-૦
ગુનચએ બુલબુલ	૦-૨-૦	દસને અમનચન	૦-૬-૦
મજમુએ કબાલી	૦-૨-૦	મલેક મોહમદ	૦-૬-૦
નગમએ હિન્દ	૦-૨-૦	જંગનામા હજરત અલી	૦-૫-૦
નવબહાર કબાલી	૦-૨-૦	.. મહમ્મદ હનીફ	૦-૬-૦
બહારિસ્તાન	૦-૨-૦	.. હસામ હુસેન	૦-૬-૦
હદિયતુલ મુસલેમીન	૦-૬-૦	મેઅરાજનામા	૦-૨-૦
જવાબર હિની	૦-૬-૦	ખુશસુરત બલા	૦-૪-૦
નુરનામા	૦-૨-૦	અલાકિદીન	૦-૪-૦
સારાત નામા	૦-૨-૦	બડી બીબી સલામ	૦-૨-૦
તરકીબુસ સલાત	૦-૩-૦	યુસુફ કુલેખાં	૦-૬-૦

ઈન કીતાબોકે સીવાય દુસરી હરકીસમકી કીતાબે
હમારે યહાંસે કીશાયત બાવસે મીલ સકતી હે.

હર કીસમકી કીતાબે મીલનેકા પતા—

મુનશી ગુલામખવાજ મોલવી ગુલામહુસેન
બુકસેલર

૬૦ મોટી ધડીઆલ સુરત.

